

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2453/2025
05.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Инфостан технологија" Београд, чији је пуномоћник Зоран Марић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6096/21 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6096/21 од 20.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6096/21 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 829/20 од 20.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 453.826,20 динара, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име парничних трошкова накнади износ од 49.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 6096/21 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужиоца као неосновану и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П 829/20 од 20.04.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену суда тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа, а побијана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом одредбе члана 210. Закона о облигационим односима, на основу утврђеног чињеничног стања да до преласка имовине тужиоца у имовину туженог није дошло без правног основа већ на основу правноснажног решења о извршењу на основу кога је тужени од тужиоца наплатио своје доспело новчано потраживање, у утуженом износу. Тужилац у ревизији не указује да су у конкретном случају испуњени услови за одлучивање о његовој посебној ревизији, већ указује на битну повреду одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено стање, а то нису разлози за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради стицања без основа тужилац је поднео 02.03.2020. године, а вредност предмета спора је 453.826,20 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић